



Већ готово две деценије, предбожићни бројеви српских дневних новина веома личе једни на друге. Увек је ту божићна посланица српског патријарха, нађе се обично и неки ауторски текст, или интервју са познатим црквеним великодостојником, обавезно је указивање на значај Божића као „најрадоснијег хришћанског празника“ и кратко подсећање на божићне обичаје и ритуале.

Божићни двоброј овогодишње Политике, међутим, драматично је одступио од тог уобичајеног обрасца. На ударном месту, у форми редакцијског коментара, Политика је објавила [жесток напад](#), практично памфлет против митрополита Амфилохија. Иако је повод за текст била Амфилохијева реакција на реакцију челника исламске заједнице у Црној Гори поводом божићних честитки које им се шаљу, аутор је у једном кратком тексту успео да се сажето и „духовито“ осврне на укупан „лик и дело“ митрополита црногорско-приморског и званичног заменика српског патријарха.

Побројани су разни митрополитови „греси“, почев од својевремене критике Ролингстонса, преко напада на Б92 као „најнецрквенију телевизију на Балкану“ (што је прилично блага и несумњиво тачна квалификација, испод које би се, верујем, потписало и руководство ове медијске куће), па све до недавне „препоруче“ владици Григорију да одустане од гостовања на тој истој телевизији. И на крају му препоручено да ни случајно не покушава да изглади ствари са колегом из исламске заједнице – јер би му се могло догодити да у помириатељску посету крене „с печеном гудом испод мишке“.

Тако је истога дана када је испред СПЦ читао божићну посланицу, Митрополит са страница Политике добио својеврсну посланицу на свој рачун. На страну то што православље не познаје институцију непогрешивих људи, а поготово је, грешна нам душа, таквих мало међу паством и јерарсима СПЦ. На страну митрополитове људске особине, а поготово његове политичке процене, међу којима је сигурно било и дискутабилнијих од оних које наводи ревносни аутор Политикиног коментара. На страну сад поготово замршено теолошко питање Исусовог статуса у оквиру исламског

Пише: Никола Малбашки
четвртак, 08 јануар 2009 21:12

веровања. На страну процена, тачније, више осећај тога да ли је митрополиту Амфилохију требало да се уплиће у ову, у основи неважну причу са честиткама – мада се из Политикиног коментара могао стећи погрешан утисак као да је те честитке шефу Исламске заједнице у Црној Гори слао Амфилохије лично.

Није баш уобичајено да се у, такорећи, званичним српским државним новинама напада поглавар српске православне цркве. А када се то догоди баш на Божић, односно Бадње вече, онда је реч о правом и беспримерном скандалу, какав се није дешавао чак ни у време окупације и оним „вуненим временима“ црквених прогона и комунистичког једноумља. Уосталом, замислите само каква би се – с правом – галама дигла и која би све НВО кука и мотика устала да протестује да се, којим случајем, баш на Курбам-бајрам у Политици појави текст са оваквим нападом на Муамера Зукорлића, Адема Зилкића или Мухамеда Јусуфспахића?!

Није добро ако је овај Политикин коментар део ширег пројекта покушаја укључивања српске владе у кампању за избор новог поглавара СПЦ. А не ваља ни ако је реч само о вишку ревности колегијума, или дела редакције „најстаријег српског листа“, који су самостално и без налога одозго одлучили да се у ту кампању за избор патријарха укључе. У сваком случају, ружно је – а чак више штети него што помаже њиховом кандидату. А да ли, пак, помаже „њиховој ствари“ зависи од тога како ту њихову „ствар“ схватимо и дефинишемо. Али, како год је схватили, тешко да она може бити српска, хришћанска и православна.